

Tényadatok alapján 800 milliárd van külföldön betétben Hová tűnik a magyarok pénze?

2013. július 17.

Több szakértő is úgy látja, a közzétett statisztikai adatok és a megtakarítások, a lakossági pénzügyi vagyon alakulása között ellentmondások érzékelhetőek. Úgy tűnik, a magyarok még annál is kevésbé gyarapodnak, mint ami várható lenne. Különösen igaz ez a gazdagabbakra.

A kilencvenes években a Magyar Nemzeti Bank (MNB) lakossági megtakarításokra vonatkozó adataiból jól lehetett következtetni a gazdaság helyzetére. A statisztikából kiolvasható volt az akkori súlyos válság vége is. Az utóbbi években azonban – mint arra több szakértő is felhívta a figyelmünket – a közzétett statisztikai adatok és a megtakarítások alakulása között ellentmondás érzékelhető. Kezdődött azzal, hogy a teljes pénzügyi szektor csodálkozva állt, mert nem tudtak rájönni, hol jelentkezhettek az egykulcsos adó nyerteseinél landolt plusz jövedelem. Ennek tulajdonképpen a másik oldala, hogy minél több adatot ismertünk meg, annál kevésbé volt látható, honnan származhatott a végtörlesztésre fordított forintok többsége.

Mindent összevetve a végtörlesztésre fordított összegnek körülbelül a fele jött össze. A többi az MNB megfogalmazása szerint olyan forrásból származhatott, amit „a statisztika nem vagy csak korlátozottan tud megfigyelni”. A banki számlaforgalom alapján a jegybank korábban megbecsülte, mekkora vagyont tarthat a magyar lakosság külföldön. A különböző adatsorok összevetése alapján úgy láttuk, hogy a jegybank 2012 elejére majdnem 400 milliárd forintra tette a kint tartott betétek nagyságát.

Érdemes emlékezni arra, hogy kevesebb, mint két évvel ezelőtt a középosztály tagjai (akik korábban ilyent nem tettek) is tömegesen nyitottak külföldön betétszámlát. Az ezeken elhelyezett pénz többsége pedig az óta is kint van. A tranzakciós illeték bevezetése óta a határmenti bankoknál a pénzforgalmi számlanyitás is megugrott. Több hitelintézet a mostani illetékemelés miatt hasonló reakcióra számít összességben is.

Úgy tűnik, a legtehetősebbeket kiszolgáló szektor legelismertebb független szakértője, a Blochamps Capital jobb számot tud. Mint a negyedik privátbankári konferencián a társaság vezetője, Karagich István előadásából kiderült: az Unió és a NAV tényadatai alapján (1-2 százalékos hozamot feltételezve) 800 milliárd forint lehet a forrásadót levonó országokban az anonim és a nevesített magyar betét. Ennek alapján egyébként nem is volt olyan elrugaszkodott becslés, amikor Lázár János, a Miniszterelnökség vezető államtitkára sajtótájékoztatón arról beszélt, hogy akár kétezer milliárd forint magyar pénz található még a határokon túl.

Súlyos tízmilliárdokat szív el a korrupció

A Blochamps egyébként megbecsülte a korrupciós pénzmozgásokat is. A legnagyobb hazai állami társaságoknál ez évente 35-50 milliárd forintot tehet ki. A versenyszférában – állította Karagich – sokkal alacsonyabb a fertőzöttség, de a korrupció teljes összege a méret miatt persze nagyobb. Ez újabb 40-55 milliárd forintra rúg. Az egészségügyben a hálapénzt sorolta még ide, 50 milliárd forintos értékkel.

A Blochamps úgy kalkulál, hogy ennek mintegy harmada az elrejtendő pénz, ami valószínűsíthetően külföldre távozik. (A többit azok a kisebb összegek tehetik ki, amiket azonnal el is költenek.) Mindez 25-65 milliárd forint kivételét jelentheti. A nem hazai adózást kereső privátbanki vagyontranszfer egyébként a Blochamps becslése szerint 2005-2012 között évente 200-300 milliárd forintot, a 2012-2014 közötti időszakban pedig előre jelezhetően 250-350 milliárd forintba rúghat.

A cikk elején felvetett gondolatok is visszaköszöttek a konferencián. Előadásában Karagich bemutatott egy diát, amelynek már a címe is sokat mondott: „Hol az új pénz?” Megvizsgálták, hogy 2007. és 2012. között mennyi plusz pénz áramlott a leggazdagabbak külön kezelt számláira. Ez a gyarapodás pedig az alapkamattal korrigálva mindössze 350 milliárd forintot tett ki. Ez pedig – állította a szakember – ötéves időszak alatt édeskevés. Különösen akkor, ha ezt még (mint kellene) korrigálnák az inflációval és azokkal az eszközökkel, amelyek az alapkamatnál jobb teljesítményt értek el. Akkor ugyanis nullához közeli számot kapnának. Ennél pedig mindenképpen többnek kellett képződnie. Még akkor is, ha a Blochamps korábbi tanulmányában (amit Karagich érdeklődésünkre továbbra is fenntartott), azt olvashattuk: „jelenleg a vagyonosodó szűk réteg – kevés kivételtől eltekintve – a privátbanki üzletágak beszámolóit szerint jellemzően az állammal megbízási viszonyban lévőkhöz köthető”. Ezek a számok is arra utalnak tehát, hogy jóval több privát pénz távozott az országból, mint amennyi az amnesztiák során bejött.

<http://www.azepenzem.hu/cikkek/hova-tunik-a-magyarok-penze/1327/>